

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010289
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815010289.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 4.12.2015 v trestnej veci obžalovaného C. C. takto

rozhodol:

Obžalovaný C. C., nar. X.X.XXXX v Handlovej, okres Prievidza, trvale bytom I., adresa na doručovanie písomností: I., M. cesta XXXX/XX, okres Prievidza,

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry B. C., nar. 9.4.2009, a rozsudkom Okresného súdu Plzeň - Město č. 15Nc/106/2010-22 zo dňa 26.8.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.10.2010, bol zaviazaný platiť matke dcéry Z. A. výživné 2.500,- Kč mesačne, a to do 15. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v Handlovej vyhýbal od 1.6.2012 do 22.9.2015 tým, že z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespoluprácu, jeden zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer pre neospravedlnené absencie, ďalší zamestnávateľ s ním skončil zamestnanie na jeho žiadosť a výživné neplatil, ani keď bol zamestnaný a na výživnom zostal dlhovať Z. A. 100.000,- Kč,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal po dlhší čas

t ý m s p á c h a l :

prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“), v spojení s § 138 písmeno b) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného C. C. (ďalej len obžalovaný) o uznaní viny za skutok uvedený v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza 1Pv 850/13/3307, doručenej súdu 1.6.2015, a súčasne podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nevykoná, vykoná sa dokazovanie len k výroku o treste.

Súd vypočul obžalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný spáchanie skutku v plnom rozsahu doznal, priznal, že od 1.6.2012 až ku dňu pojednávania si neplnil vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru B. C.. Táto okolnosť, že si vyživovaciu povinnosť neplnil, ho veľmi mrzí, úprimne to ľutuje, s matkou dcéry mali problémy umožniť mu styk s dcérou, a preto sa rozhodol, že nebude vyživovaciu povinnosť plniť. Zakázala mu aj telefonicky kontakt s dcérou. Chcel túto vyživovaciu povinnosť dodatočne splniť, preto i podával odpor voči trestnému rozkazu, našiel si aj zamestnávateľa, ktorý mu bol ochotný peniaze požičať, zlomila sa mu ruka, nepoberal dávky nemocenského poistenia. Z úradu práce bol v minulosti vyradený preto, lebo načas neposlal doklady. Už je zdravý, zamestnávateľ mu sľúbil, že ho zamestná, peniaze mu požičia, a preto požiadal súd, aby mu dal lehotu 2 mesiace na uhradenie zameškaného výživného. Napriek poskytnutej lehote, ako vyplynulo na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4.12.2015, dlžné výživné v sume 100.000,- Kč neuhradil. Je slobodný, avšak s družkou majú ďalšie maloleté dieťa, krátkou cestou súdu predložil i rodný list C. C. (č.l. 226). Je zamestnaný od septembra 2015 v Bille. Pracoval do júla vo Frídku Místku a opäť by sa tam chcel zamestnať, tam pracoval od mája 2015. Je si vedomý, že je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre inú trestnú činnosť.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5, Zákona o rodine, plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa, podľa osobitného zákona. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal po dlhší čas, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd k výroku o treste sa ďalej i oboznámil s listinnými dôkazmi - správami k osobe obžalovaného, charakteristikami, z ktorých vyplýva, že obžalovaný v mieste bydliska požíva dobrú povesť, bol postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky, hľadá sa na neho, akoby bol jedenkrát súdne trestaný - trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/29/2014 z 13.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.6.2014, pre prečin podľa § 422 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, 8 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, následok, zohľadniac osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, zohľadniac a priznávajúc obžalovanému poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písmeno l), n) Trestného zákona - že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval a napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že urobil vyhlásenie o uznaní viny, čím súd výrok o treste nedokazoval, nevzhládnuv u obžalovaného žiadnu priťažujúcu okolnosť, pretože hoci tu existuje odsúdenie sp. zn. 3T/29/2014, túto okolnosť súd, musiac vziať do ohľadu ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, zohľadnil práve pri nemožnosti uložiť obžalovanému trest odňatia slobody, ktorého výkon by mu bol podmienene odložený na príslušnú skúšobnú dobu, teda prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností a tým použitie ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní trestu, zohľadniac i pomery páchatel'a, možnosť jeho nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, a pri zohľadnení všetkých týchto okolností a zohľadnení ustanovenia § 49 odsek 2 Trestného zákona, teda okolnosť, že obžalovaný odsudzovaný skutok spáchal v čase plynutia skúšobnej doby iného predchádzajúceho jeho podmienene odsúdenia a potom dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 25 mesiacov nepodmienene, pre výkon ktorého ho v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v dostatočnej miere splní účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie. Takýto trest súd považoval za zákonný, primeraný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenie rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.